

سرمقاله

ایستادن روی زانوان خود و نه گفتن به اجنبی، پایه های نهضت خمینی کبیر بود؛ شاخصه هایی که نبض شان حالا نه فقط در ایران، بلکه در کل منطقه تندتر می تپد. مسیر توحیدی خمینی (ره) رهروان بیشتری یافته و همه آنها یعنی راهبری نهضت در مسیر اصول خمینی کبیر (ره)، پس از حیات ظاهری او متوقف نشده بود. خامنه ای شهید، مستظهر به همراهی ملت آزاده ایران، در امتداد همان راه خمینی کبیر (ره) بود و هست. او در تمام مدت راهبری نهضت، جز در این مسیر نبود. شهادت و حیات ابدی اش هم خون دیگری در رگ های نهضت تزریق کرد. شاگرد، در همان مسیر، مقتدا؛ مؤمن به خدا و مؤمن به قدرت مردم موحد و مؤمن به سنت های الهی که اگر خدا را یاری کنید، خدا هم شما را یاری می کند. نهضت زنده است، چون خمینی (ره) زنده است؛ چون خامنه ای (رضوان الله علیه) زنده است؛ چون مردم موحد ایران اسلامی زنده اند.....

تقوا و پروای الهی او افزود. مجاهد خستگی ناپذیری که تا انتهای حیات ظاهری و شهادت، در مسیری که از همان اوایل جوانی پای در آن گذاشته بود، ثابت قدم ماند. نه تنها ثابت قدم ماند، بلکه پناه و پشتیبان و قوت آزادی خواهان و مستضعفان داخلی و خارجی دیگری شد که علیه استعمار و استکبار و ظلم قیام کرده بودند. مرجع تقلید آگاه به مقتضیات زمان که جهاد و سیاست، او را از لطایف خلقت و هستی غافل نکرد و همزمان دستی در نوق و فرهنگ و ادبیات و هنر هم داشت. شهید سید علی خامنه ای (رضوان الله تعالی علیه) با همه آنها، افتخار شاگردی مکتب خمینی کبیر (ره) بود؛ اسطوره تعب و قیام برای خدا در زمانه ای که همه حکم به بایگانی توحید می دادند. پس عجب نخواهد بود در زمانه ای که او راهبری ملت ایران و امت اسلام را بر عهده گرفت، نه تنها شعله نهضت به سردی نگرایید، بلکه حالا گرم تر از هر زمان دیگری است. قیام برای خدا، استقلال طلبی،

ایران همان امت بود و خامنه ای (رضوان الله علیه) شهید هم همان امام. حیات و شهادتش نشان داد شاگرد خوبی برای مسیر توحید و خمینی کبیر (ره) بوده است؛ فقیه عالی قدری که هم مردم خود را می شناخت و هم از تاریخ مبارزات آنها درس های زیادی آموخته بود و از همه مهم تر، متعبد به همان اصول امام روح الله خمینی (ره) کبیر بود. اسلام شناس حاذقی که بر حسب اعتراف دوست و دشمن، مسلط به اقتضائات زمان بود. زاهد متعددی که زی و زندگی و حیاتش، پس از عصر جمهوری اسلامی نسبت به قبل از آن، بعد از دوران ریاست جمهوری نسبت به پیش از آن و پس از دوران زعامت و رهبری نسبت به گذشته آن، هیچ تغییری نکرد. سید علی خامنه ای همه این ادوار، همان سید علی خامنه ای طلبه جوان دهه سی و چهل و پنجاهی بود که لایه لای اسناد ساواک به آن اشاره شده بود؛ عالم با اخلاقی که عمری حضور در سیاست، غباری بر شخصیت مذهب او ننشاند و بر

نهضت زنده است. تصور خیلی ها آن بود شعله جریان مبارک و پربرکتی که به لطف همراهی ملت ایران و نفس ملکوتی حضرت امام خمینی (ره) در بهمن ۱۳۵۷ روشن شده است، با رحلت آن روح ملکوتی خاموش خواهد شد و سرد. پایان جنگ تحمیلی و یک سال بعد از آن، ارتحال خمینی کبیر (ره)، دستگاه محاسبات خیلی ها را دچار اعوجاج کرده بود. محاسبات مادی به چیزی فراتر از این قد نمی دادند. احکام همه شبیه به هم بود: «درجه حرارت استقلال طلبی و استکبارستیزی هم خواهد افتاد.» دو چیز، اما، غایب این تحلیل ها بود؛ نخست، اراده و انگیزه ملتی که برای خدا قیام کرده بودند. دوم هم راهبر و سکان داری که هدایت کشتی انقلاب را پس از خمینی کبیر به دست گرفته بود. امت را اگر امامی باشد و امام را هم اگر امتی، آنگاه قیام و حرکت برای خدا نه تعطیل خواهد شود و نه درجه حرارتش سرد. ملت و امت، به حکم فطرت الهی، شانه زیر بار امانت الهی می دهند. ملت

پیام صوتی
یک هموطن ایرانی
خطاب به نیروهای
مسلح ایران

که به تبعیت از رهبر فرزانه انقلاب، فرماندهی معظم کل قوا، در هر عرصه ای و در هر زمان و مکانی حاضر به تقدیم جان خود برای انقلاب و نظام و خاک و وطن و مرز و بوم و مردم سرفراز و سربلند ایران عزیزمان است.

اللّٰهُ اکبر! این صدای ملت ایران است. این صدای ملتی است که به استقبال شهادت می رود. این صدای ملتی است که حمایت خود را به صورت قاطع و صددرصدی از نیروهای مسلح و مقتدر جمهوری اسلامی ایران اعلام می نماید؛

این صدای ملت ایران است

رادیونگار

برای یاری دین خدا

مهدی فضایی

کارشناس مسائل سیاسی

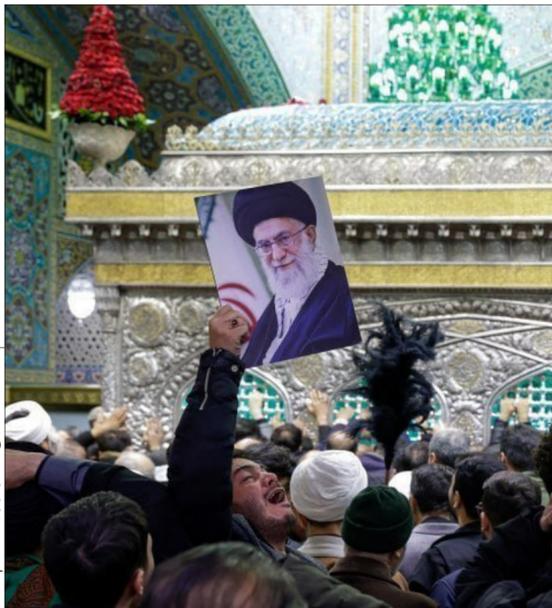

وقتی ما از امداد و نصرت الهی صحبت می کنیم، معنایش این نیست که، بخش های پژوهشی و علمی مان یا مجموعه های تصمیم ساز و تصمیم گیرمان اشکالات را بررسی نمی کنند. نه؛ ما هم طبیعتاً محاسبه داریم، برآورد داریم، بازنگری داریم. ارتقای توان نظامی، امنیتی و دفاعی را هم داریم و اصلاً باید داشته باشیم. نصرت الهی به این معنا نیست که دست روی دست بگذاریم و بنشینیم؛ اتفاقاً اگر این کار را کنیم، آن نصرت هم نمی آید. نصرت الهی این است که ما همه توان و بضاعت مان را به کار بگیریم برای یاری دین خدا؛ بعد خدا هم نصرت خودش را می رساند. بنابراین ما هم در حال ارتقای توان دفاعی و نظامی هستیم و در کنارش به نصرت الهی هم توجه داریم. دشمنان ما باید این را خیلی خوب بدانند که ایران نه اوکراین است، نه گرجستان، نه سوریه، نه ونزولا. تنها چیزی که می توانیم بگوییم این است که ایران، ایران است؛ با همه مختصات که بخشی از آن منحصر به فرد کشور ماست و بخشی از آن هم اگر هر جای دیگر دنیا شکل بگیرد، می تواند نتایج مشابهی از خودش بروز بدهد.

قاب

سوگواران رهبر شهید انقلاب در حرم مطهر رضوی

زائران حرم مطهر رضوی، حضرت علی بن موسی الرضا (ع) در پی شهادت رهبر شهید انقلاب به سوگواری پرداختند.

عکس: خبرنگاری نسیم

فرزند ایران

به یاد سه ساله ی کربلا

زن دستی به گوشت ها و موها کشید و پس افتاد و زار زار شروع به گریست کرد. همراهانش هم هر کدام دست کشیدند و ناله زدند. چیزی از پیکر نمانده بود اما هر طور بود بالاخره پیکر کودک چهار ساله را غسل داده و کفن کردند. همه به یاد کودک سه ساله ی کربلا افتاده بودند و اشک امانشان نمی داد. پیکر دختری به نام هیدازینلی که توسط شمر زمانه پرپر شده بود. همه می گفتند وای به حال مادرش. مادرش به جز او دختر بزرگتر و همسرش را هم از دست داده بود. مادرش بعدها استوار گفت: هیدا یعنی آرامش و با آمدنش آرامش را به خانه ی ما آورد. بارفتن آنها همه چیز با خاک یکسان شد و ولی زندگی همچنان جاری است. هیدازینلی چهار ساله، همراه پدر و خواهر بزرگترش در حمله ی رژیم صهیونیستی در باامداد بیست و سوم خرداد ماه ۱۴۰۴ به شهرک شهید چمران تهران، به شهادت رسیدند و در گلزار شهدای شهرستان تفرش به خاک سپرده شدند.

محیا عبدلی